

เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2536 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
เสด็จพระราชดำเนินไปทอดพระเนตรผลการดำเนินงานโครงการแก่งดิน และหน้าตัดดินภายในแปลงโครงการแก่งดิน

แก่งดิน... ฤกษ์แจไขสู่ความสำเร็จ

การแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวจัด

มรดกแห่งภูมิปัญญาที่พ่อสร้าง... สู่การพัฒนาอาชีพ

จังหวัดนราธิวาสเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่
พุ่มมากถึง 261,860 ไร่ ซึ่งเดิมสภาพ
พื้นที่พุ่มส่วนใหญ่ยังคงสภาพธรรมชาติ
ที่สมบูรณ์ มีพืชพรรณธรรมชาติที่เรียกว่า
“ป่าพรุ” ขึ้นอย่างหนาแน่นมีน้ำท่วมขังตลอดทั้งปี
แต่เนื่องจากความต้องการใช้ประโยชน์ที่ดินใน
การเกษตรมีมากขึ้น ประกอบกับพื้นที่เหล่านี้
เป็นป่าที่ปล่อยให้เป็นที่รกร้างว่างเปล่าทำให้มี
การบุกรุกพื้นที่เพื่อใช้ทำการเกษตร โดยเฉพาะ
บริเวณขอบพุ่มที่ติดกับสันทรายหรือที่ดอนที่
ขนานพุ่มอยู่ เกษตรกรมีการระบายน้ำออกเพื่อ
ใช้ประโยชน์ในการทำการเกษตร แต่ด้วยสภาพ

กิตติศักดิ์ ประชุมทอง

นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ

ศูนย์ศึกษการพัฒนาพิกุลทองอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

พื้นที่เป็นที่ราบลุ่มและมีเนื้อดินเป็นดินเหนียวจัดส่วนใหญ่จึงใช้ในการ
ทำนาข้าว แต่การระบายน้ำออกจากพื้นที่ดังกล่าวทำให้ดิน
กลายเป็นดินเปรี้ยวจัด ดินมีปฏิกิริยาความเป็นกรดรุนแรงมาก
การปลูกข้าวในพื้นที่ดังกล่าวมักจะทำให้ผลผลิตต่ำมาก พื้นที่เหล่านี้
จึงถูกทิ้งให้เป็นที่รกร้าง

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2516 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
บรมนาถบพิตร สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ใน
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

และพระบรมวงศานุวงศ์ ได้เสด็จแปรพระราชฐานประทับแรม ณ พระตำหนักทักษิณราชนิเวศน์ จังหวัดนราธิวาส เพื่อทรงเยี่ยมราษฎรในพื้นที่จังหวัดนราธิวาสและจังหวัดใกล้เคียง ทรงพบเห็นราษฎรประสบปัญหาความทุกข์ยากเดือดร้อนในเรื่องที่ดินทำกินจนไม่สามารถปลูกพืชได้ จึงได้มีพระราชดำริให้จัดตั้งศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เมื่อวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2525 เพื่อศึกษาทดลองวิจัยหาแนวทางในการพัฒนาพื้นที่พรุ โดยมีพระราชดำริ “...ให้มีหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามาดำเนินการศึกษาและพัฒนาพื้นที่พรุร่วมกันแบบผสมผสาน และนำผลสำเร็จของโครงการไปเป็นแบบอย่างในการพัฒนาพื้นที่พรุอื่นๆ ในโอกาสต่อไป...” ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าวสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปช่วยเหลือราษฎรในการพัฒนาพื้นที่ให้สามารถใช้ประโยชน์ที่ดินในการทำมาหากินได้

แกล้งดิน หรือ “โครงการแกล้งดิน” เป็นโครงการที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ได้พระ-

ราชทานแนวทางในการศึกษาวิธีแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวจัด โดยเริ่มต้นจากการเร่งดินให้เป็นกรดรุนแรง จนถึงจุดที่ไม่สามารถปลูกพืชเศรษฐกิจใดๆ ได้ ซึ่งวิธีการเร่งดินให้เป็นกรดรุนแรงนี้ พระองค์ทรงเรียกว่า “การแกล้งดิน หรือ การทำให้ดินโกรธ” จากนั้นจึงหาวิธีการปรับปรุงดินให้กลับมาใช้ประโยชน์ และได้พระราชทานพระราชดำริ เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2532 ความว่า “ให้เริ่มดำเนินการศึกษาวิธี

การปรับปรุงดิน โดยศึกษาปรับปรุงดินเปรี้ยวจัด ที่ไม่สามารถปลูกพืชเศรษฐกิจได้แล้ว ให้สามารถใช้ประโยชน์ได้” โครงการแกล้งดินนี้ ถือเป็นโครงการสำคัญยิ่ง ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ได้พระราชทานพระราชดำริเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ดินเปรี้ยวจัดมาอย่างต่อเนื่อง ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองฯ ได้สนองพระราชดำริ โดยทำการศึกษาดูแลวิจัย ซึ่งเริ่มจาก “แกล้งดินให้เปรี้ยวจัด” ด้วยการทำให้ดินแห้งและเปียก สลับกันไป เพื่อเร่งปฏิกิริยาทางเคมีของดิน เป็นการกระตุ้นให้สารโพไรท์ที่สะสมอยู่ในดินทำปฏิกิริยากับออกซิเจนในอากาศ และปลดปล่อยกรดกำมะถันขึ้น ทำให้ดินมีปฏิกิริยาเป็นกรดรุนแรง ซึ่งเป็นวิธีการ “แกล้งดินให้เปรี้ยวจัดสุดขีด” เป็นจุดที่พืชต่างๆ ไม่สามารถเจริญเติบโตได้ จากนั้นให้หาวิธีการปรับปรุงดินด้วยวิธีการต่างๆ อาทิ การใช้น้ำล้างดิน การใช้วัสดุปูนไปสะเทินกรด และการใช้น้ำล้างดินควบคู่กับการใช้วัสดุปูน จนสามารถแก้ความเป็นกรดของดินได้เป็นผลสำเร็จข้าวที่ปลูก สามารถเจริญเติบโตและให้ผลผลิตได้ดี ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองฯ ได้นำองค์ความรู้จากโครงการแกล้งดินนี้ไปศึกษา วิจัย ในการพัฒนาพื้นที่ดินเปรี้ยวจัดเพื่อการปลูกพืชผัก พืชไร่ ไม้ผล และไม้ยืนต้นอื่นๆ ภายในศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองฯ จนพืชต่างๆ เหล่านี้สามารถเจริญเติบโตและให้ผลผลิตได้

พระราชดำริ สู่การศึกษา วิจัย โครงการแก่งดิน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ได้พระราชทานพระราชดำริ เมื่อวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2527 ความว่า “...ให้มีการทดลองทำดินให้เปรี้ยวจัดโดยการระบายน้ำให้แห้งและศึกษาวิธีการแก้ดินเปรี้ยวเพื่อนำผลไปแก้ปัญหาดินเปรี้ยวให้แก่ราษฎรที่มีปัญหาในเรื่องนี้ ในเขตจังหวัดนครราชสีมา โดยให้ทำโครงการศึกษาทดลองในกำหนด 2 ปี และพืชที่ทดลองควรเป็นข้าว...” ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองฯ ได้เริ่มดำเนินงานศึกษาวิจัยโครงการแก่งดิน ในปี พ.ศ. 2529 โดยแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 (มกราคม พ.ศ. 2529 ถึง กันยายน พ.ศ. 2530) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางเคมีของ

ดิน แบ่งพื้นที่เป็น 6 แปลง เพื่อเปรียบเทียบระหว่างดินที่ปล่อยทิ้งไว้ตามธรรมชาติ (แปลง 5-6) กับดินที่ทำให้แห้งและเปียกสลับกัน โดยวิธีการสูบน้ำเข้า-ออก (แปลง 1-4) การทำให้ดินแห้งและเปียกสลับกัน ดินจะเป็นกรดรุนแรงและมีผลต่อการเจริญเติบโตของข้าวเมื่อวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2529 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ได้เสด็จพระราชดำเนินไปยังศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองฯ เพื่อทรงติดตามความก้าวหน้าโครงการแก่งดิน ในครั้งนี้ ได้พระราชทานพระราชดำริแก่ผู้ทำการศึกษาวินิจฉัยความว่า “...ให้ดำเนินการศึกษาต่อเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาดินเปรี้ยวจัดต่อไป...”

ช่วงที่ 2 (ตุลาคม พ.ศ. 2530 ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2532) แปรผันช่วงเวลาดินแห้งและเปียกให้แตกต่างกันในแต่ละแปลง เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงความเป็นกรดของดิน และทดลองหมუნเวียนน้ำในแปลงที่ 5 เพื่อมิให้มีการชะล้างดินซึ่งพบว่าการปล่อยให้ช่วงเวลาดินแห้งนานกว่าช่วงเวลาเปียกมากๆ ดินจะเปรี้ยวจัดเร็วขึ้นและข้าวไม่สามารถเจริญเติบโตได้ จากผลการทดลองพบว่าข้าวตายภายหลังปักดำ 1 เดือน (แปลง 1-3) การหมუნเวียนน้ำโดยไม่ระบายออก กรดและสารพิษจะสะสมในดินมากขึ้น (แปลง 5)

ส่วนแปลงที่ปล่อยตามธรรมชาติ (แปลง 6) ดินมีการเปลี่ยนแปลง ความเป็นกรดอย่างช้าๆ และเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2530 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา ภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จไปยังศูนย์ ศึกษาการพัฒนาฟิสิกส์ต่างๆ เพื่อทรง ติดตามการดำเนินงานโครงการฯ และได้พระราชทานพระราชดำริ ความว่า “...ให้เปลี่ยนแปลงวิธีการ สูดน้ำเข้าออกในแต่ละแปลงใหม่ โดยแบ่งช่วงระยะเวลาที่ทำให้ดิน

แห้งและเปียก ในแต่ละแปลงให้แตกต่างกัน...” และเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2532 พระราชทานพระราชดำริ ความว่า “...ให้เริ่ม ดำเนินการศึกษาวิธีการปรับปรุงดิน โดยศึกษาปรับปรุงดิน เปรี้ยวจัดที่ไม่สามารถปลูกพืชเศรษฐกิจได้แล้วให้สามารถใช้ ประโยชน์ได้...”

ช่วงที่ 3 (มกราคม พ.ศ. 2533 ถึงปัจจุบัน) หลังจากแก่งดิน จนเป็นกรดรุนแรง จนไม่สามารถปลูกพืชเศรษฐกิจได้แล้วจึงดำเนินการ ศึกษาวิธีการปรับปรุงดินเปรี้ยวจัดให้สามารถปลูกพืชได้ด้วย วิธีการต่างๆ ดังนี้

- 1) การใช้น้ำล้างความเป็นกรดในปีแรกสามารถปลูกข้าวได้ แต่ ให้ผลผลิตต่ำและค่อยๆ เพิ่มขึ้นในปีต่อมา ระยะเวลาล้างดิน ที่เหมาะสมคือ ชั่งน้ำแล้วเปลี่ยนทุกๆ 4 สัปดาห์
- 2) การใส่หินปูนฝุ่นขาวเจริญเติบโตและให้ผลผลิตโดยเพิ่มขึ้น ตามอัตราของปูน คือ การไม่ใส่ปูน การใส่ปูนในอัตราเศษหนึ่ง ส่วนแปด การใส่ปูนในอัตราเศษหนึ่งส่วนสี่ และเศษหนึ่งส่วน สองของความต้องการปูน)
- 3) การใส่ปูนอัตราต่ำเพื่อสะเทินกรดควบคู่กับการชั่งน้ำ แล้ว เปลี่ยนน้ำทุกๆ 4 สัปดาห์ จะปลูกข้าวได้ผลดีที่สุด
- 4) หลังจากปรับปรุงดินแล้วควรใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างต่อเนื่อง

มิฉะนั้นดินจะกลับมาเปรี้ยวรุนแรงอีก

- 5) การปรับปรุงดินเปรี้ยวจัดเพื่อปลูกพืชไร่ พืช ผัก ไม้ผลจำเป็นต้องใส่หินปูนฝุ่นปรับปรุง ดินก่อน
- 6) การปลูกไม้ผลในดินเปรี้ยวจัด ควรยกร่องเพื่อ ป้องกันน้ำท่วม และจะช่วยล้างกรดบนคันดิน ลงสู่คูด้านข้าง
- 7) ดินเปรี้ยวจัดในสภาพที่ไม่ถูกรบกวน ความ เป็นกรดจะเปลี่ยนแปลงอย่างช้าๆ และมีพืช พรรณธรรมชาติที่ทนกรดขึ้นได้

แก่งดิน...กุญแจไข สู่ความสำเร็จ การแก้ไข ปัญหาดินเปรี้ยวจัด

วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เสด็จพระราชดำเนินฯ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาฟิสิกส์- ท่องฯ เพื่อทอดพระเนตรความก้าวหน้าโครงการ

แก้งดิน ทรงมีพระราชดำริความว่า “...โครงการแก้งดินนี้ เป็นเหตุผลอย่างหนึ่งที่พุดมา 3 ปีแล้วหรือ 4 ปีกว่าแล้ว ต้องการน้ำสำหรับมาให้ดินทำงาน ดินทำงานแล้วดินจะหายโกรธ อันนี้ไม่มีใครเชื่อ แล้วก็มาทำที่นี้แล้วมันได้ผล ดังนั้น ผลงานของเราที่นี้เป็นงานสำคัญที่สุด เชื่อว่าชาวต่างประเทศเขามาดู เราทำอย่างนี้แล้วเขาพอใจ เขามีปัญหาแล้วเขาก็ไม่ได้แก้ หาดาราไม่ได้...” และ “...งานทดลองนี้เหมือนเป็นตำรา ควรทำเป็นตำราที่จะนำไปใช้ในพื้นที่ดินเปรี้ยวอื่นๆ...” และวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2536 ความว่า “...ให้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงนี้ไปอีกนานๆ เพื่อติดตามดูว่าความเป็นกรดของดินจะอยู่ตัวได้คือเท่าไร...”

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงมีพระราชดำริ ให้ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองฯ ได้นำผลสำเร็จจากโครงการแก้งดินนี้ไปถ่ายทอดเทคโนโลยีการปรับปรุงดินเปรี้ยวจัด เพื่อปลูกข้าวที่บ้านโคกอิฐ-โคกใน อำเภอตากใบ เป็นแห่งแรก ในปี พ.ศ. 2537 ทำให้เกษตรกรสามารถปลูกข้าวได้ข้าวให้ผลผลิตถึง 50-

60 ถัง/ไร่ จากพื้นที่นาร้างป่าเสื่อมโทรม สภาพดินเป็นดินเปรี้ยวจัดและขาดความอุดมสมบูรณ์ ซึ่งเดิมเกษตรกรปลูกพืชไม่ค่อยได้ผล ปลูกข้าวให้ผลผลิตแค่ 5-10 ถัง/ไร่เท่านั้น ในปัจจุบันพื้นที่แห่งนี้แปรเปลี่ยนเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมกระดังงา ที่สำคัญของจังหวัดนราธิวาส และผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมือหอมกระดังงา เป็นที่นิยมและรู้จักของคนทั่วไป จากนั้นได้นำผลสำเร็จนี้ไปจัดทำแปลง

สาธิตการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัดของศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองฯ และได้ขยายผลไปสู่เกษตรกรในพื้นที่ต่างๆ ได้แก่หมู่บ้านรอบศูนย์ศึกษาการพัฒนา พิกุลทองฯ จำนวน 13 หมู่บ้าน เนื้อที่ 7,850 ไร่ การปรับปรุงดินเปรี้ยว จัดในทีละกลุ่มเพื่อปลูกปาล์ม น้ำมัน เนื้อที่ประมาณ 27,233 ไร่ โครงการหมู่บ้านปศุสัตว์-เกษตร

ในปัจจุบันพื้นที่แห่งนี้แปรเปลี่ยนเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมกระดังงาที่สำคัญของจังหวัดนราธิวาส และผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมือหอมกระดังงา เป็นที่นิยมและรู้จักของคนทั่วไป

ภูโนะ อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เนื้อที่ 1,500 ไร่ โครงการพัฒนาพื้นที่ดินเปรี้ยวจัดบ้านยูโย โคกกู โคกกระท่อม อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เนื้อที่ 30,065 ไร่ โครงการพัฒนาพื้นที่พรุแมแม อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เนื้อที่ 500 ไร่ โครงการพัฒนาพื้นที่บ้านปลักปลา อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เนื้อที่ 400 ไร่ โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกข้าวโครงการพัฒนาพื้นที่ดินเปรี้ยวจัดบ้านตอหลัง อำเภอตากใบ โครงการพัฒนาพื้นที่ดินเปรี้ยวจัดบ้านโคก-

จูโระ อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส เนื้อที่ 12,388 ไร่ โดยดำเนินการพัฒนาพื้นที่ให้เกษตรกรปลูกข้าวนาปรัง และสนับสนุนการขุดยกร่องส่งเสริมการปลูกพืชผัก ไม้ผลแบบผสมผสานและโครงการพัฒนาพื้นที่ดินเปรี้ยวบ้านเนินธัมมัง และบ้านค้อแดง อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง เนื้อที่ประมาณ 2,000 ไร่ พื้นที่ดินเปรี้ยวจัดทั้งหมดในพื้นที่ภาคใต้มีประมาณ 970,563 ไร่ ได้ทำการพัฒนาพื้นที่ดินเปรี้ยวจัดแล้วกว่า 2 แสนไร่

ส่วนราชการ ผู้นำชุมชนหรือผู้นำ
เกษตรกรเพื่อให้สามารถนำความ
รู้ ไปถ่ายทอดและส่งเสริมแก่
เกษตรกรในพื้นที่ของตนเองต่อ
ไปได้ ผลงานกลางแจ้ง นับเป็น
มรดกแห่งภูมิปัญญาที่พระบาท-
สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล-
อดุลยเดช บรมนาถบพิตร ได้
พระราชทานไว้ให้พี่น้องชาวภาคใต้
ได้รู้จักวิธีการทำมาหากินให้มี
ประสิทธิภาพ มีความเป็นอยู่ที่ดี
ขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ และเมื่อ
วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2550 กรม
ทรัพย์สินทางปัญญาได้ทูลเกล้าฯ
ถวายสิทธิบัตรแด่พระบาทสมเด็จพระ
ปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
บรมนาถบพิตร โดยใช้ชื่อแสดง
ถึงการประดิษฐ์ว่า “กระบวนการ
ปรับปรุงดิน เปรี้ยวจัดเพื่อให้
เหมาะแก่การเพาะปลูก” (โครง
การกลางแจ้ง) ซึ่งอยู่ในสาขา
วิศวกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ
ปรับปรุงดิน

สิทธิบัตรในพระปรมาภิไธยในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
“การปรับปรุงสภาพดินเปรี้ยวเพื่อให้เหมาะแก่การเพาะปลูก (โครงการกลางแจ้ง)”

สิทธิบัตรกลางแจ้ง : มรดกแห่งภูมิปัญญา

ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองฯ ได้รวบรวมองค์ความรู้จากการ
ศึกษาการปรับปรุงดินเปรี้ยวจัดจาก “โครงการกลางแจ้ง” ไปจัด
ทำเป็นตำรา คู่มือ และเอกสารเผยแพร่ ทางวิชาการต่างๆ การ
จัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ ให้มีความรู้ความ
เข้าใจในการปรับปรุงดินเปรี้ยวจัด และสามารถนำไปถ่ายทอดให้
กับเกษตรกรและผู้สนใจทั่วไปได้จัดทำหลักสูตรสำหรับฝึกอบรม
ให้แก่เกษตรกรและผู้สนใจทั่วไป รวมถึงเจ้าหน้าที่ด้านเกษตรของ

ปัจจุบันโครงการกลางแจ้ง และ
แปลงสาธิตกิจกรรมด้านต่างๆ ได้
จัดแสดงไว้ในรูปแบบของ “พิพิธ-
ภัณฑารักษ์ชาติที่มีชีวิต” ภายในศูนย์ศึกษาการ
พัฒนาพิกุลทองอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อ
ให้เกษตรกรและประชาชนที่สนใจได้เข้ามาศึกษา
เรียนรู้ พร้อมทั้งนำความรู้ไปปรับประยุกต์ใช้ใน
พื้นที่ของตนเอง ให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่าง
มีความสุขอย่างแท้จริงและพึ่งตนเองได้อย่าง
ยั่งยืน

